

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 50Ek/56/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120206461
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Zuzana Dinková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120206461.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Centrum pre deti a rodiny Kolárovo, so sídlom Rábska 900/12, 946, 03 Kolárovo, IČO: 00 350 303, proti povinnej: Denisa N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Šaľa, o vymoženie výživného vo výške 92,21 eur, rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 50Ek/56/2020 zo dňa 15. januára 2020, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 50Ek/56/2020 zo dňa 15. januára 2020 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 12.01.2020 domáhal od povinnej vymoženiu zameškaného výživného vo výške 92,21 eur za obdobie od 9.1.2018 do 20.4.2018 na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Galanta, č.k. 21P/127/2017-59 zo dňa 25.10.2017.

2. Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 50Ek/56/2020 zo dňa 15.1.2020 návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 1.4.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 53 ods. 1, § 53 ods. 3 písm. a), § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, na ust. § 81 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), § 8 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a vecne tým, že oprávnený nemá aktívnu vecnú legitimáciu na podanie návrhu podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku. Exekučným titulom bola povinná zaviazaná prispievaním na výživu vtom čase maloletého Denisa Farkasa, nar. 20.4.2000 mesačne sumou vo výške 30 % životného minima, pričom ako prijímateľa týchto platieb súd určil oprávneného. Podľa § 81 ods. 2 zákona o rodine je oprávnený subjektom, ktorý má právomoc vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa vrátane uplatňovania týchto nárokov v exekučnom konaní vo svojom mene a na účet maloletého dieťaťa. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 12.01.2020, teda v čase, keď dieťa Denis Farkas, nar. 20.4.2000 už nadobudol plnoletosť v súlade s ust. § 8 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka a spôsobilosť na právne úkony. Oprávnený ako zariadenie, do ktorého bolo dieťa umiestnené, dňom nadobudnutia plnoletosti dieťaťa stratilo podľa § 81 ods. 2 zákona o rodine spôsobilosť vymáhať nároky vzniknuté na výživnom, a teda stratilo aktívnu vecnú legitimáciu pri uplatňovaní týchto nárokov.

3. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote dňa 20.1.2020 sťažnosť, ktorou žiadal napadnuté uznesenie zrušiť z dôvodu, že podľa neho má vecnú legitimitu a je oprávnený konať v zmysle § 3 ods. 2 zákona č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o pohľadávkach štátu“. Sťažnosť odôvodnil tým, že počas pobytu Denisa Farkasa vykonával opatrenia pobytovou formou, kde zabezpečil maloletému obslužné činnosti, pričom úhrada za vykonávanie opatrení pobytovou formou pre dieťa, ktoré je

umiestnené v centre na základe rozhodnutia súdu o nariadení ústavnej starostlivosti je vo výške 30 % sumy životného minima pre nezaopatrené dieťa na mesiac a hradí sa z výživného v zmysle § 61 ods. 3 a 4 zákona č. 305/2005 o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Súd po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami preskúmal napadnuté rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná. Súd má za to, že napadnuté uznesenie treba považovať za správne a námietky voči nemu zo strany oprávneného uvedené v sťažnosti tak logicky za nedôvodné. Súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 5 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na nesúhlas a argumentáciu oprávneného prezentovanú v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, sa súd nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) vysporiadaval s najdôležitejšími dôvodmi uvádzanými v sťažnosti.

12. Podľa § 61 ods. 3 zákona č. 305/2005 o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele, úhrada za vykonávanie opatrení pobytovou formou pre dieťa, ktoré je umiestnené v centre na základe rozhodnutia súdu o nariadení ústavnej starostlivosti, a pre mladého dospelého podľa odseku 1 písm. b) prvého bodu je vo výške 30 % sumy životného minima pre nezaopatrené dieťa na mesiac.

13. Podľa § 3 ods. 2 zákona o pohľadávkach štátu, správou pohľadávky štátu na účely tohto zákona je súhrn oprávnení a povinností, na ktorých základe je správca oprávnený s pohľadávkou štátu nakladať, uplatňovať a vymáhať ju v mene štátu.

14. Oprávnený postavil svoju sťažnosť smerujúcu k zrušeniu uznesenia o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie na tom základe, že pre Denisa Farkaša v čase jeho nepľnoletosti vykonával opatrenia pobytovou formou, čím mu zabezpečil obslužné činnosti za ktoré sa platila úhrada vo výške 30 % sumy životného minima pre nezaopatrené dieťa na mesiac, ktoré sa hradí z výživného v zmysle ust. § 61 ods. 3 a 4 zákona č. 305/2005 o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele.

15. Sťažnostný súd konajúc sudcom preskúmaním sťažnosti oprávneného a napádaného rozhodnutia vydaného vyšším súdnym úradníkom dospel k záveru, že vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení správne vyhodnotil, že návrh oprávneného na vykonanie exekúcie musel byť z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie oprávneného zamietnutý, keďže ide o dôvod, pre ktorý by exekúcia musela byť zastavená. Návrh na vykonanie exekúcie pre vymoženie zameškaného výživného vo výške 92,21 eur za obdobie od 9.1.2018 do 20.4.2018 ako oprávnený podalo Centrum pre deti a rodiny Kolárovo, ktoré vykonávalo ústavnú starostlivosť nad Denisom Farkasom, nar. 20.4.2000, pričom toto zariadenie súd nevyhodnotil ako osobu oprávnenú z exekučného titulu, keďže Denis Farkas bol v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie plnoletý. Výživné nie je výsledkom realizácie právneho vzťahu, ktorého by Centrum pre deti a rodiny bolo subjektom v postavení oprávneného. Oprávneným z výživného podľa zákona o rodine (§ 62 - § 65) sú výlučne deti a teda aktívne vecne legitimovanými v exekučnom konaní, v ktorom sa vymáha zameškané výživné, sú len deti. Keďže Centrum pre deti a rodiny Kolárovo bolo zástupcom maloletého Denisa Farkasa len do dosiahnutia jeho plnoletosti, bolo faktickým poberateľom výživného (platobným miestom), avšak oprávneným z exekučného titulu je stále Denis Farkas, ktorý po dosiahnutí svojej plnoletosti je oprávnený sám si uplatňovať nároky na výživné. Ako vyplýva z ust. § 81 ods. 2 zákona o rodine mal oprávnený právomoc vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné dieťaťa vrátane uplatňovania týchto nárokov v exekučnom konaní vo svojom mene a na účet dieťaťa len v čase maloletosti Denisa Farkasa, čiže do doby dosiahnutia jeho plnoletosti. Ako správne vyhodnotil vyšší súdny úradník, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 12.01.2020, teda v čase, keď už Denis Farkas (nar. 20.4.2000) nadobudol plnoletosť v súlade s ust. § 8 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka a spôsobilosť na právne úkony, čím oprávnený ako zariadenie, do ktorého bol Denis Farkas umiestnený, stratil dňom nadobudnutia plnoletosti podľa § 81 ods. 2 zákona o rodine spôsobilosť vymáhať nároky vzniknuté na výživnom, a teda stratil aktívnu vecnú legitímáciu pri uplatňovaní týchto nárokov. Súd považuje za nepodstatné, že išlo o nároky na výživné ešte pred dosiahnutím plnoletosti Denisa Farkasa, keďže v súčasnosti je na ich uplatňovanie oprávnený už len sám Denis Farkas. V danom prípade ide o stav na strane oprávneného, keď nemôže byť nositeľom oprávnenia podľa exekučného titulu, a to pre neexistenciu právneho vzťahu k predmetu konania. Oprávnený bol len subjektom, ktorému sa výživné poukazovalo, keďže do dosiahnutia plnoletosti Denisa Farkasa nebolo možné plniť do rúk subjektu nespôsobilého na právne úkony. V dôsledku chýbajúceho právneho vzťahu oprávneného k predmetu konania, nie je splnená základná podmienka pre to, aby mohol byť oprávnený nositeľom práv, núteného výkonu ktorých sa domáha. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie vedie vždy k zamietnutiu návrhu na začatie konania meritórnym rozhodnutím. Oprávnený svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval z ust. § 3 ods. 2 zákona o pohľadávkach štátu, k čomu súd uvádza, že z dôvodovej správy k ust. § 81 ods. 2 zákona o rodine vyplýva, že zariadenie má postavenie platobného miesta, oprávneným je stále dieťa, a preto sa navrhlo, aby zákon ustanovil právo zariadenia, ktorý sa stal zástupcom maloletého, konať priamo vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého. S uvedenou pohľadávkou však nemôže oprávnený nakladať tak, ako si uvedené vykladá oprávnený, pretože zákon síce oprávnenému zveril oprávnenia, avšak súčasne nedošlo aj ku zmene v osobe oprávnenej na výživné. Ak by zákonodarca chcel, aby ku zmene osoby oprávnenej došlo, tak by zákonnú cesiu pohľadávky vyjadril priamo tak ako napr. v ust. § 5 ods. 5 zákona č. 627/2005 Z. z. o príspevkoch na podporu náhradnej starostlivosti o dieťa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého „uložením povinnosti poukazovať výživné príslušnému úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (§ 45 a 51 zákona č. 36/2005 Z. z. v znení zákona č. 175/2015 Z. z.) prechádza nárok na výživné oprávneného dieťaťa na tento úrad práce, sociálnych vecí a rodiny“. Súd preto záverom uvádza, že nedostatok oprávnenia osoby, ktorá je v návrhu na vykonanie exekúcie označená ako oprávnený, vymáhať pohľadávku na výživnom patriacom plnoletému Denisovi Farkašovi vo vlastnom mene vedie k nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, dôsledkom čoho musel byť takýto návrh zamietnutý. Po prihliadnutí na tieto skutkové okolnosti, súd nevhliadol žiadny dôvod na vyhovie sťažnosti oprávneného a preto súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 50Ek/56/2020 zo dňa 15.1.2020 ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.